

Johann Jacob Döbel

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Jacobus Döbelius,
Med. D. P. P. Poliater, & Facultatis suae p. t. Decanus, Ad Exequias Quas Filio ...
Heinrico Schlutow, Parentes moestissimi hodie paratas cupiunt Omnes omnium
Ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, [1668]

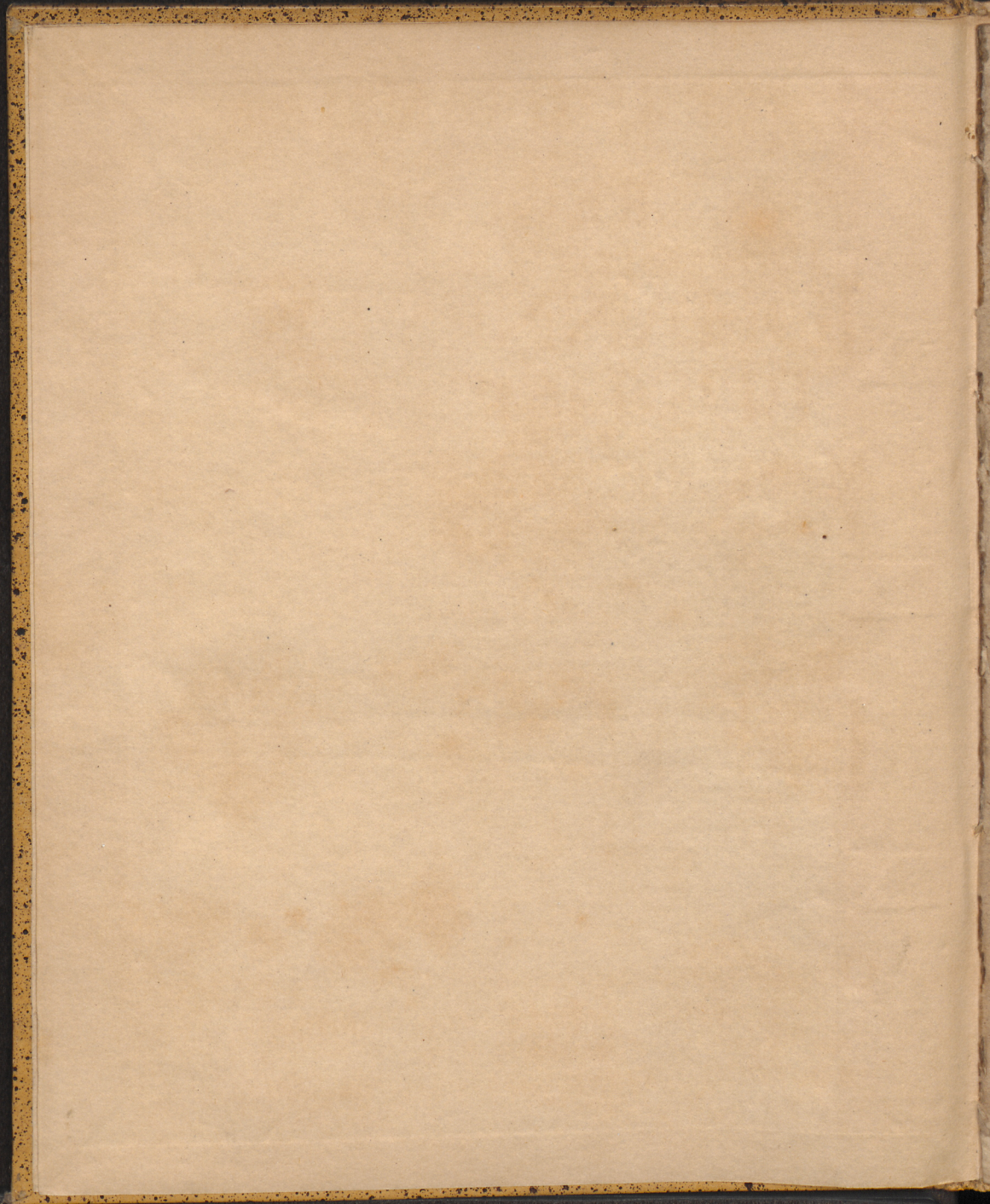
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777430576>

Druck Freier Zugang

Döbel, J.J.,
in
Heinr. Schlutow.

Rost.(1668.)

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOHANNES JACOBUS
DÖBELIUS,

Med. D. P. P. Poliater, & Facultatis
suae p. t. DECANUS.

Ad Exequias

Quas

FILIO NUPER SUO MELLITISSIMO,

HEINRICO
SCHLUTOVV,

Parentes mœstissimi

hodie paratas cupiunt

Omnes omnium Ordinum Cives Acade-
micos peramanter & benevolè invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Varia sunt, quæ subitam nobis illam mortalitatis nostræ fragilitatem, vulgò vitam dicimus, ob oculos ponunt. Hemerocallis filium, florem suum eodem & nascentem & marcescentem die videt. Nec *ἡμερόβιος* volucris, ad Hypanim in Ponto fluvium, adeo ignota est, quæ ultrà diem vivere non posse nescitur: Oritur cum oriente sole, moritur cum occidente, eadem luce & pueri, & Juvenis, & Senis experta ætatem. Cum aquarum bullis ita comparatum est, ut aliæ simulac nata sunt, protinùs evanescant; aliæ paulò quidem diutius durent, omnes tamen brevissimis quibusdam intervallis sibi invicem succedant. Verum enim verò, nequicquam alibi quærimus, quod in ipsis met nobis est reperire. Ipsi nos mortales sumus unius dieculæ, sæpe brevioris ævi, qui tot lentas actiones, tam proluxa negotia, tam longam sæpe laborum seriem, tot speciosissimorum titulorum nomenclaturas teximus, tot per officia officiorum processus destinamus. Mille anni, inquit Psaltes, sunt in conspectu tuo, **DEUS**, sicut dies, qui præterit

terit. Non enim ego diem hęc intendo, qualem ne-
mini hactenus unquam mortalium vivere, datum fuit:
de eö pſe loquor, cujus non ſingulas tantum viginti qua-
tuor horas cum morte dividimus, verum ſingula etiam
earundem momenta. Quotiens, quem dies veniens vi-
dit florentem, hunc dies fugiens vidit jacentem? Vide-
ri equidem hęc habere ſenes poſſent, quiq; longam ſæ-
pe annorum ſeriem numerant, de quo præ juvenibus ſi-
bi gratulentur: At verò, non habemus annos, qui præ-
teriere, nec qui futuri ſunt, noſtri ſunt; in puncto fu-
gentis temporis pendemus, & nemo craſtinum vel hodi-
ernum etiam totum diem polliceri ſibi auſit, niſi ex Jaco-
bo audire velit: *Ecce nunc qui dicitis, hodie aut craſtino in
illam civitatem ibimus, facturi ibi quidem annum, & merca-
bitur, & lucrum faciemus, qui ignoratis, quid futurum ſit in
craſtinum. Quæ enim eſt vita veſtra? vapor eſt, ad modi-
cum apparens, & deinceps exterminatur.* Rectiſſimè omni-
um: Vapor eſt vita noſtra, umbra eſt, bulla eſt, aut ſi
quid bullâ vanius, inanius, levius, cui magni eſt modi-
cum fuiſſe. Ita namq; & nos ſumus, non vivimus; eo-
dem temporis momentò & accipiendi Spiritum, &
reddendi natura nobis legem dedit. Crescendo decre-
ſcimus, vivendo morimur, quiq; commorati aliquandiu
in vitâ viſi ſumus, non ſerò tandem morimur, ſed diu.
Clepsydræ non extremum ſtillicidium exhaurit, ſed
quicquid antea defluxit: ultima hora, quâ eſſe deſini-
mus, non ſola mortem facit, ut ſola conſummet. Et
eſſet aliquid, tam fragili frui vitâ, eſſet etiam frui tam fu-
gaci; eſſet inquam, aliquando mori, eſſet & brevi mori;
aſt, certa iſta pariter ac cita, quæ nos manet mors, quàm
eſt incertitudinum plena? quotnam enim latibula,
quot

quot mille sibi habet, & inopinatos, imò, inèdibiles
penè adjunctos, nos necandi, modos? atque eos qui-
dem, qui non minimis tantùm, aut mediocris, sed,
cum hisce, maximis etiam, neque p̄obis minus, quàm
improbis sint communes. Asclepiades scalarum lapsu
moritur: nunquam resurgit Polybius, delapsus equò.
Manassem maritum Judith æstus Solis perdit, Anacreon,
& si Luciano credimus, Sophocles, uxor acinò strangu-
lantur: Tarquinius pisciculi spinâ suffocatur; Fabio te-
nuis cum lacte haustus pilus vitam rumpit. Alexinus in
Alphæo narans obit, leviter ab arundine fauciat: Ari-
stidem mustela mordet, nec mordet tantùm, sed & mori
cogit. Luciam, Marci Aurelii filiam, acūs punctiuncu-
la occidit: Nerei filiam, pulchellam illam Hippocrati,
Iudibunda manus necat. Philemona Syroculanum, &
Philistona Nicœensem risus perdit: Pindarū dormientem
invenit mors, somni frater. Euripides canū morfu laniat-
ur, Eschylus testudine concutitur. Homerus dolore ab-
sumitur, alios quia dolor non potest, lætitia extinguit.
Cn. Bebius Pamphilus horam quærens, mortē sentit: Me-
phiboseth in lecto interficitur, Josias exercitum ducens
moritur Vulnerato, Egillū Gothorum Regem furialis tau-
rus necat, Suffocatur Malcomus, primus Scotorum Rex,
cū Regnū lustrat, alios, diis suis vota facientes ruina do-
mūs sepelit, alios ante primam lucis usuram, lux sua lin-
quit. Cæsaris Dictatoris Pater dum calcatur, animam
agit, Cæsar ipse filius in curiā perit, alius Cæsar spiritum
excudit, quando pede in limen impingit. Alfonsus Jo-
hannis II^{di}, Lusitani Regis filius, septimò post uxorem
ductam mense, & nuptias, sexcentorum triumphorum,
aliarumq; solemnitatum penè indicibilium apparatu ce-
lebrata,

lebratas, equò ad ripam Tagi excutitur, lethaliq; plaga
ad terram datus, obrító defertur capite in piscatoris ca-
sulam, vix illum cum duobus famulis capientem. De-
cumbens in stramentitiâ culcitrá animam efflat. Basili-
um Imperatorem cervus inter venandum trajicit: inter-
ficitur, in communi hominum lætitiâ, Galliarum Rex
Heinricus II^{us}. Ohe jam satis est! quæ enim una pagi-
na capiat tot præcipites & firmissimorum lapsus? taceo
sexcenta exemplorum veterum alia: recentia transeo,
& quæ ipsa nostra ætas vidit non attingo. Si tot mor-
borum cateryas, Anginas, asthmata, Pleuritides, Apo-
plexias, Epilepsias, si tot Eebrium malignarum species, si
alia referremus, quibus ex improvîso penè, tot sunt mor-
taliû haectenus robustissimorum extincti, dies ante,
quàm noster hic exemplorum planè lugubrium catalo-
gus finiretur. Sufficiëntissimus est unicus ille, cujus
gratiâ hæc dictitamus, cuiq; & primum fortè, & ultimum
hodiè honoris debitum concedimus, qui recenti suò pa-
riter ac lugubri argumentò nos edoceat, quàm omnes
nos, & omni horâ, mors sua maneat; quàm item omni
eadem nobis horâ sit exspectanda. Fuit ille **HINRICUS**
Schluten/Parentum nuper solatium, cognatorum,
spes, maximum omnium delictum, nunc desiderium.
Puerulus fuit, & si annos respicis, infans; si mentem, se-
nex. De manè usq; ad vesperam est finitus, verè decli-
naverunt dies ejus sicut umbra. Natus est, renatus,
denatus:

Quasi herba solstitialis paulisper fuit,

Repente exortus est, repentinò occidit,

Quàm verò egregiè idem ille noster unicum hoc, quò
fuit apud nos, momentum temporis impenderit, ubi na-
tales

tales ejus, more heic locorum (verò), prout ii nobis sunt
signati, iustraverimus, enucleemus. Dies erat 3. *Julii*
An. 1666. quando hic *Rostochii* in lucem ederetur, *Patre* qui-
dem Reverendo atq; clarissimo DN. HEINRICO Schlus-
tow/ mystâ & ministro verbi divini, in *Aede Nicolaitanâ*
vigilantissimo, hodiè mœstissimo; *matre* verò MARGA-
RETHA CATHARINA Sandhagens/foeminaâ omninò
honestissimâ, virtutumq; sexûs sui gemmulis planè de-
corâ, acerbitatem obitûs in filiolo suò maximopere lu-
gente. *Majores* si desideras, *Avum paternum* sortitus est,
Virum integerrimum & æstimatissimum HEINRICUM
Schlutow/ Civem & Negotiatorem apud nos, dum vi-
veret, primarium, beati HERMANNI Schlutown/ Ce-
revisiarii & civis quondam hujus civitatis relictum fili-
um. *Aviam* paternam vidit WENDULAM Westphals/
Viri pl. Reverendi atq; Clarissimi M. JOACHIMI West-
phals/ Pastoris olim Eccles. Jacobæ, Superintendentis
item Reverendi Ministerii Rostochiensis meritissimi, filiâ.
Avum à parte Matris agnovit Virum pl. Reverendum &
Clarissimum DN. M. REMBERTUM Sandhagen/ Ec-
cles. Nicolaitanæ Pastorem optimè meritum, Rever. hu-
jus Ministerii Seniore Gravissimum, Viri Reverendi &
Clarissimi DN. GABRIELIS Sandhagen / in Ecclesiâ
Borcholtusanâ, quæ est Westphaliæ, Pastoris dudum e-
meriti, antè annui fermè temporis spatium piè defuncti,
superstitem filium. *Aviam* à parte Matris amplexus est
DOROTHEAM Alwarts/ Civis & Zythopœi, inter
primos, primi, filiam. Hicce jam parentibus natus noster,
sacròq; , ex templo, baptismatis fonte renatus, tam præ-
clara optimæ indolis specimina magis, in dies, magisq; ex-
hibuit, ut nullû prorsus fuerit dubiû, quin tot clarissima
Majo-

Majorum Clarissimorum vestigia & pressurus & affectu-
turus fuisset. Miraberis si puerulum biennem cum o-
rationem dominicam, tum alias precatiunculas, & plu-
rimam insuper scripturam dicta memoria, dixero, tenuisse,
& absq; omni hesitantia recitasse. Vos, testor, Parentes
moestissimi, qui vidistis talia, & audivistis, & singulariter
super iisdem saepe affecti estis. Ast ubi nunc ista omnia,
ubi facillimi illi ipsius occursum? ubi tam blandula, visis
vobis, hilaritas? ubi dulcissimi illi complexus? ubi al-
loquiola, quorum, quia nihil infantile sapiebant, inex-
plebiles hactenus extitistis? abstulit omnia haec, prout
ipsi edicistis, unica, & biduana quidem rursus, cui utut sa-
tis auxiliorum objiceretis, directore praepositis Viro Am-
plissimo, Experientissimo & Excellentissimo DN. JO-
HANNE BACKMEISTERO, Med. D. & P. P. Amico &
Collegam nostrum singulariter dilectum; nihil tamen praestare
potuistis, quo vel minimum retardaretis ultimam, ve-
stro imminentem, horulam, quodque ultimum, quin-
tam circiter matutinam, d. 26. praeteriti mensis Novem-
bris, vobis dabat VALE. Hemerocallis trita corpori q; ap-
posita aquam & sanguinem ducit: Na flosculus ille ve-
ster, tam in inopinato casu tritus, plurimas ex vobis hodie la-
crymarum, si non sanguinem, aquas certe trahit. Vela-
ret haec Timanthes vultum vestrum, cum ostendere di-
gne non possit, etsi omnem tristitiae imaginem in eodem
consumat. Sed ponat lugendi modum ratio, ponat ip-
sum Spiritus Sancti flamen. Novistis, mortalem vos
habuisse; non refert, quando aut quomodo ultimum
deposuerit vitae. Jubente Deo deposuit deponendum,
nec interest quam fuerit diu, sed quam bene. Satis cucur-
rit, quia palmam obtinuit, satis navigavit, in portum
quia

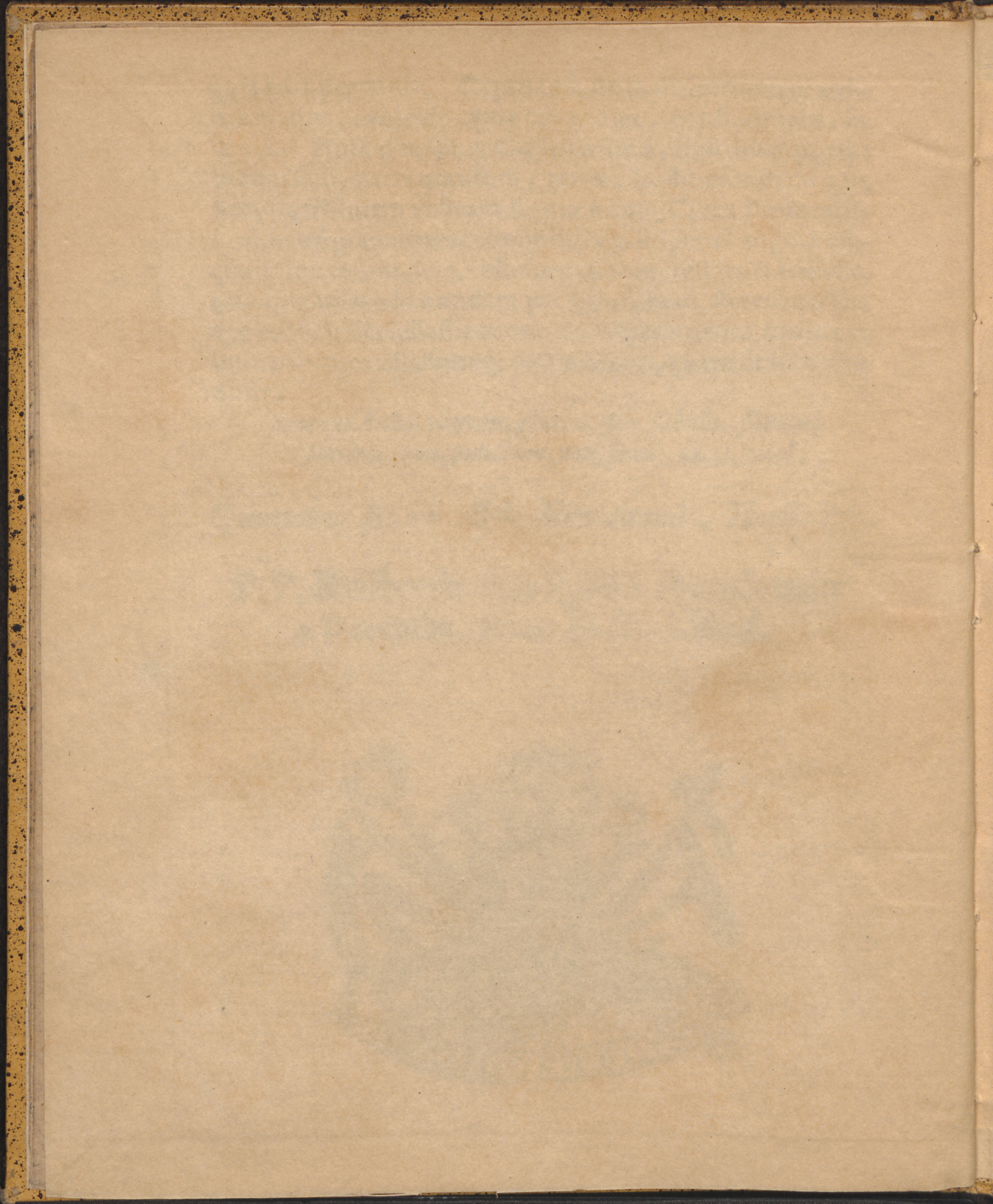
quia felix pervenit. Raptus est, ne malitia mutaret ani-
mum ejus, explevit tempora multa, consummatus in
brevis. Huic itaq; puerulo scitissimo, imò huic potius
bienni seni, matri omnium, terræ, hodie mandando, ut
honoratissimam vestram frequentiam, Cives honoratif-
simi, haud gravatim accommodetis, impensè rogo. Et fa-
ciatis hoc ipsum, scio, vestràpte sponte, testaturi scilicet,
quo sitis animo in eundem piè defunctum, Parentes ejus
optimos, & Ecclesiasticorum, imò literatorum ordinem
universum, exactissimeq; examinaturi, quàm sit hæc vita
nostra

*Somnus, bulla, vitrum, glacies, flos, fabula, fenum,
Umbra, cinis, punctum, vox, sonus, aura, nihil.*

Conventus fiet in Æde Nicolaitanâ, Horâ I^m.

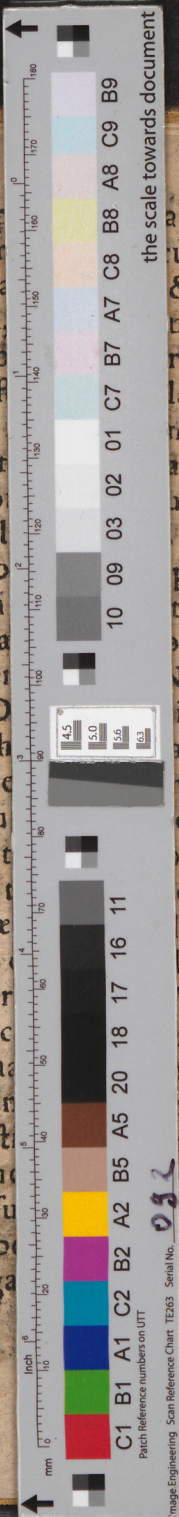
**P.P. Rostoch. sub sigillo Academiæ
1. Decembr. Anno M. DC. LXIIX.**

Majorum Clarissimorum vestigia & p
 turus fuisset. Miraberis si puerulum
 rationem dominicam, tum alias prece
 rimā intuper scriptura dicta memoriā.
 & absq; omni hesitantiā recitasse. Vo
 moestissimi, qui vidistis talia, & audivist
 super iisdem sapē affecti estis. Ast ubi
 ubi facillimi illi ipsius occurfus? ubi
 vobis, hilaritas? ubi dulcissimi illi co
 loquiola, quorum, quia nihil infantil
 plebiles hactenus extitistis? abstulit o
 ipsi edicistis, unica, & biduana quidem
 tis auxiliōrū objiceretis, direttore pra
 plissimo, Experientissimo & Excellen
 HANNE BACKMEISTERO, Med. D.
 Collegā nostrō singulariter dilectō; nih
 potuistis, quō vel minimum retardare
 stro imminentem, horulam, quod qu
 tam circiter matutinam, d. 26. praterit
 bris, vobis dabit VALE. Hemerocallis
 posita aquam & sanguinem ducit: Næ
 ster, tā in inopinō casu tritus, plurimas
 crymarum, si non sanguinem, aquas cer
 ret heic Timanthes vultum vestrum, c
 gnē non possit, etsi omnem tristitiā ima
 consumat. Sed ponat lugendi modum
 plum Spiritus Sancti flamen. Novist
 habuisse; non refert, quando aut qu
 deposuerit vitæ. Jubente Deo deposu
 nec interest quā fuerit diu, sed quā be
 rit, quia palmam obtinuit, satis naviga

the scale towards document

affectu
 um o
 & plu
 nisse,
 rentes
 lariter
 nia,
 e, visis
 obi al
 inex
 prout
 ut sa
 Am
 JO
 ico &
 stare
 ve
 quin
 vem
 q; ap
 e ve
 liè la
 Vela
 re di
 odem
 nat i
 vos
 num
 lum,
 cur
 tum
 quia